

ת"פ (קריות) 25053-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 25053-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 25053-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[10.11.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

- הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת תקיפה סתם- בן זוג (3 עבירות), לפי סעיף 382(ב)(1)+379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; החזקת חלק מהותי בנשק, לפי סעיף 144(א) אמצע לחוק העונשין; והחזקת סמים לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים).
- כתב האישום המתוקן כולל חלק כללי בו תואר כי במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג והתגוררו יחד. צוין כי במהלך תקופה בת כשבעה ימים, בחודש 6/24, חשד הנאשם כי המתלוננת אינה נאמנה לו, נהג ליטול את הטלפון הנייד שלה ולבדוק בו וכן מנע ממנה לצאת מהדירה בלעדיו.
- בכתב האישום פורטו שלושה אירועים כמפורט להלן:
(-) ביום 27.6.24 אמרה המתלוננת לנאשם כי ברצונה להיפרד וזאת לאור התנהגותו שתוארה לעיל. בנסיבות אלו, תקף אותה הנאשם באופן שתפס בצווארה, ניער את גופה ומשך בשיערה ובאוזנה מספר פעמים. בהמשך, הניף לעברה כיסא מספר פעמים באופן מאיים ואמר "אני אזרוק את זה עלייך".
כמו כן, ביום זה החזיק הנאשם, על שולחן במחסן בדירה, אקדח תופי מסוג S&W קליבר 38 כאשר הוא ללא נוקר; סם מסוג הרואין במשקל 0.0311; וכן סם מסוג קוקאין במשקל 0.1372 גרם.

(-) ביום 23.6.24 במהלך נסיעה ברכבה של המתלוננת ובעודה נוהגת, ישב הנאשם לצדה והטיח בה שהיא אינה נאמנה לו ודרש לדעת את שמו של האדם אתו היא בוגדת בו. המתלוננת שללה טענה זו, או אז הכה אותה הנאשם במכת אגרוף בפניה וכן הכה אותה בחזה באמצעות טלפון שאחז בידו.

(-) ביום 20.6.24 בזמן שהמתלוננת הייתה על המיטה בחדרה, תפס הנאשם את שערה תוך שהוא מגדף אותה. בהמשך, תפס בלחייה ולאחר שהזיזה את ידו תפס אותה באוזניה וניער אותה.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. המתלוננת העידה בפני בשתי הזדמנויות. בדבריה תארה את מערכת היחסים עם הנאשם ואת האירועים מנקודת מבטה, ציינה כי הוא אדם טוב ואינו אלים וכי "לא היה שום דבר בנינו חוץ מצרחות פה ושם, אבל אלימות מצדו שלו לא היה אף פעם". כן הוסיפה כי היא מתגעגעת אליו ומחכה לשחרורו וציינה שהוא מביע מוטיבציה לעבוד ולשקם את היחסים הזוגיים.

5. ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירות והדגיש כי לצד עבירות האלימות החזיק הנאשם בסמים מסוכנים ובחלקי נשק כך שנפגעו ערכים מוגנים נוספים ובעוצמה לא מבוטלת. המאשימה ביקשה לראות בכל העבירות כאירוע אחד ולקבוע מתחם עונש אחד, תוך שהציעה דווקא מתחמים נפרדים לעבירות האלימות (12-24 חודשי מאסר) ולעבירת הנשק (8-16 חודשי מאסר). ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש כולל - מאסר בפועל שלא יפחת מ-16 חודשים וענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם טען כי מתחם הענישה במקרה זה (לכל העבירות) נע בין מספר חודשי מאסר ועד 9 חודשי מאסר. כן הדגיש כי מדובר באדם שעלה ארצה ללא השכלה, עבד לפרנסתו והאירוע אינו מאפיין את אורחות חייו. צוין עוד שפני הזוג להמשך מערכת היחסים ויש להביא בחשבון את הודאתו, תקופת מעצרו וכן את עמדת המתלוננת. לאור כל זאת עתר הסנגור למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם לו עתר.

7. הנאשם בדברו האחרון התנצל בפני המתלוננת, ציין כי המעצר קשה עבורו וכי הוא הפנים את הטעות שעשה וברצונו לשוב לחיק משפחתו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. כאמור, המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד, הגם שציינה שני מתחמים שונים ובעניין זה טיעונה היה לא עקבי. ההגנה עתרה אף היא למתחם ענישה אחד. אומר כבר עתה כי לדידי יש לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים, האחד לעבירות האלימות (כולן) והשני לעבירות סמים והנשק. אין לראות כל קשר בין עבירות האלימות לבין עבירות הסמים והנשק, זולת העובדה שעבירות אלו התגלו לאחר שהשוטרים הגיעו לבית הנאשם עקב עבירת האלימות האחרונה. מנגד, ביחס לעבירות האלימות אזי הגם שמדובר במספר מעשים ובמועדים שונים, לאור מהותם, המניע להם, סמיכות הזמנים, והעובדה שהופנו כלפי אותה מתלוננת, יש לראותם בנסיבות מקרה זה כאירוע אחד, תוך שיינתן משקל לריבוי העבירות. משכך, יקבעו שני מתחמי ענישה נפרדים אולם יוטל עונש אחד כולל, כעתירת הצדדים.
9. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים ומדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת כמו גם בפרטיותה. בהקשר זה אפנה לרע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021) שם צוין: "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". לכך יש להוסיף כי הנאשם החזיק בחלק מהותי של נשק (ולשאלת מהותו של "החלק" אתיחס בהמשך) וכן סמים לשימוש עצמי ובכך נפגעו ערכים מוגנים נוספים שעניינם שלום הציבור ובטחונו.
10. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע עבירות האלימות אציין כי הרקע לאירוע הוא חשדו של הנאשם כי המתלוננת אינה נאמנה לו ויש לראות בכך נסיבה לחומרה המלמדת על מסוכנות ממשית. התנהגותו הייתה חמורה וכללה מאפייני קנאה ורכושנות מובהקים: הטחת האשמות, בדיקת מכשיר הטלפון של המתלוננת ואף מניעת יציאתה מהבית בלעדיו. מדובר ברמה גבוהה של קנאה ורכושנות ומכאן החומרה שבמעשים. מעשי הנאשם לא הסתכמו רק בכך וכאשר ביקשה המתלוננת להיפרד ממנו, נהג בה באלימות ממשיה וזאת במספר הזדמנויות. האירועים כללו תפיסה בצוואר, משיכה בשיער ובאוזניים מספר פעמים, אגרוף בפנים ומכה בחזה עם מכשיר הטלפון בזמן שהמתלוננת נהגה ברכב. מדובר באירועים חמורים, המבטאים בריונות וזלזול עמוק במתלוננת, בזכויותיה כאדם חופשי ובכבודה. ביחס לעבירת הסמים אציין כי מדובר בכמויות נמוכות לצריכה עצמית, על כל המשתמע מכך, אולם מדובר בסמים קשים מסוג הרואין וקוקאין.
11. נקודה נוספת הראויה להתייחסות היא עבירת הנשק. הנאשם החזיק במחסן ביתו אקדח תופי ללא נוקר ובשל כך ייחסה לו המאשימה עבירה של החזקת חלק מהותי בנשק. עם זאת, ראיתי להבהיר דברים אלו:
12. המונחים נשק וחלק מהותי בנשק, מוגדרים בסעיף 144 לחוק כך:
- 144(ג) בסעיף זה, "נשק" -
- (1) כלי שסוגל לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוחם להמית אדם, וכולל חלק, אבזר ותחמושת של כלי כזה;
- ...
- "חלק מהותי בנשק" - חלק או אבזר כאמור בפסקאות (1) או (2) להגדרה "נשק" שהוא גוף, קנה, צינה, מכלול או סדן של כלי נשק.

13. במקרה זה, החזיק הנאשם אקדח מושלם, אם כי ללא נוקר. לכן קשה לראות בכך, מבחינה לשונית ואף מהותית, החזקת "חלק" של נשק. יתרה מזו, מצב זה גם אינו עונה להגדרת "חלק מהותי בנשק", שהרי אין מדובר בהחזקה של "גוף, קנה, צינה, מכלול או סדן של כלי נשק" אלא בכל החלקים האלו יחדיו שהרי מדובר באקדח שלם המורכב מחלקים אלו (ותשומת הלב שנוקד אינו חלק מהותי). ודוק: אכן, לא ניתן היה לירות בנשק זה (בשל היעדר הנוקד) ואולם אין בכך לשנות מהגדרת האקדח כנשק שהרי האקדח לא יוצר ללא נוקר, אלא הוא הוצא ממנו (ויכול לשוב אליו) ונשק מוגדר בסעיף 144 ככלי "שסוגל לירות כדור" ולא ככלי שמסוגל לעשות כן. כמו כן, בהתאם לסעיף 144(ג1) "אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא".
14. משכך, דומה שניתן היה לייחס לנאשם עבירה של החזקת נשק ואפנה בעניין זה לעפ"ג 41707-03-22 מדינת ישראל נ' אבו טראש (22.6.2022); להלן - עניין אבו טראש) בו הורשע אדם בעבירה של החזקת נשק בשל כך שהחזיק אקדח ללא פין הדק ועצר מחלק (חסר משמעותי יותר מעניינו). בית המשפט המחוזי ציין כי "העובדה שהאקדח שהמשיב החזיק לא היה תקין, איננה משנה מהגדרת האקדח כנשק. סעיף 144(ג1) (קובע מפורשות 'אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא'. אולם, הנתון של אי תקינות הנשק יכול להשפיע על הגדרת חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, ועל הערכת הנזק שיכול להיגרם מביצוע העבירה, ויכול להיות לו משקל מסוים בקביעת מתחם העונש ההולם". כן ראו ת"פ (מרכז) 14488-04-19 מדינת ישראל נ' אבירן וקנין (23.2.2021), בו הורשע נאשם (על פי הודאתו) בעבירה של החזקת נשק בשל כך שהחזיק אקדח ללא נוקר (להלן - עניין וקנין).
15. אכן, העבירות בעניין וקנין ואבו טראש נעברו טרם שנכללה בחוק הגדרת המונח "חלק מהותי בנשק" (שנוספה בתיקון 145 לחוק), ואולם אין הדבר משנה את הגדרתו של כלי מסוים כנשק אם לאו, שכן תיקון זה נועד להחמיר את העונש על החזקת חלקים מסוימים שהם מהותיים ומאפשרים יצור כלי נשק מאולתר. חלקים אלו היו נחשבים לפני התיקון חלקים "רגילים" של נשק והעונש בגינם היה שלוש שנות מאסר, בעוד שכיום העונש על החזקת חלק מהותי הוא חמש שנות מאסר. מדובר אפוא בתיקון המחמיר עם החזקתם של חלקים מסוימים ולא כזה שהקל באופן בו רואה המחוקק את החזקתו של נשק בו חסר חלק מסוים. ראו:
- "מוצע לקבוע הבחנה בענישה בין חלקי נשק מהותיים (כמוצע -גוף, קנה, צינה, מכלול או סדן של כלי נשק) לחלקי נשק שאינם מהותיים, כך שהעונש על עבירת החזקה או הובלה של חלקי נשק מהותיים יהיה חמש שנות מאסר, ושל חלקי נשק לא מהותיים - שלוש שנות מאסר ... תיקון זה נועד לבטא את החומרה היתרה שבביצוע עבירה בחלק של נשק שמאפשר ייצור של נשק מאולתר, לעומת חלקי נשק אחרים, לנוכח חלקם המשמעותי של כלי נשק מאולתרים בתעשיית הנשק הבלתי חוקי". (הצעות חוק 955 (20.3.2023)).
16. סיכומו של דבר, ניתן היה לראות באקדח זה כנשק. ואולם, משייחסה המאשימה עבירה קלה יותר, מובן שכך יש להתייחס לדבר (לרבות שלא קיים עונש מזערי). כמו כן, בהיעדר כל עובדה אחרת בכתב האישום, יש להניח לטובת הנאשם שלא ניתן היה לעשות שימוש מהיר וזמין באקדח ומסקנה זו מלמדת על כך שפוטנציאל הנזק לא היה מידי, אם כי הוא היה קיים כמובן מבחינה טכנית (ראו למשל עניין וקנין, פסקה 12)). כן ראו הדברים שנאמרו בעניין אבו טראש: "הנתון של אי תקינות הנשק יכול להשפיע על הגדרת חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, ועל הערכת הנזק שיכול להיגרם מביצוע העבירה, ויכול להיות לו משקל מסוים בקביעת מתחם העונש ההולם. גם כאשר כלי הנשק שהוחזקו לא היה תקינים, הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר משמעותיים". במקרה זה מדובר בחסר של חלק בודד, אך השאלה אם ניתן בקלות להשלימו ולהפוך את הכלי לכזה שיכול לירות אינה ידיעה שיפוטית ובהיעדר עובדות בנושא בכתב האישום יש להניח הנחה המקלה עם הנאשם. הדברים מתחזקים לאור העבירה שבחרה המאשימה לייחס לנאשם ושבה הורשע.

17. מדיניות הענישה בעבירות נשק מחמירה ובית המשפט העליון קבע בשנים האחרונות בשורה ארוכה של מקרים כי על בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור עבירות הנשק וכי יש להחמיר בענישה במקרים אלו. ראו מיני רבים: "עלינו להעביר מסר חד וברור - כל מי שנושא ומחזיק נשק בלתי חוקי ואף אם מדובר בצורך להגנה אישית, עליו להיות מודע לכך שהוא עובר על החוק וצפוי לענישה קשה בדמות עונש מאסר משמעותי בפועל. במילים אחרות, הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת צריכה לחול ללא קשר על כל עבירה בנשק לנוכח חשש מפגיעה ממשית בערכים החברתיים, ואיומים משמעותיים על שלום הציבור וביטחונו". (ע"פ 5681/23 נח חווא נ' מדינת ישראל (20.12.2023)).

18. כאמור, הנאשם לא הורשע בעבירה של החזקת נשק, אלא בעבירה קלה יותר (שעונשה המרבי 5 שנות מאסר ולא 7 ואף אין בעניינה עונש מזערי כפי שקיים בעבירה של החזקת נשק), ואולם לאור כך שבמקרים דומים מיוחסת עבירה של החזקת נשק, אפנה למקרים אלו בשינויים המחויבים כמובן: ע"פ 545/20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.2021), בו החזיק והוביל הנאשם ברכב אקדח לא תקין שלא ניתן היה לבצע בו ירי ובו מחסנית ריקה, ועל גופו 50 כדורי אקדח תואמים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל; ע"פ 4982-15 אחמד שחיטה נ' מדינת ישראל (3.9.2015) בו הורשע נאשם בנשיאת אקדח לא תקין יחד עם מחסנית ריקה. נקבע מתחם עונש הנע בין 12-36 חודשי והוטלו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפחית את העונש ל-16 חודשי מאסר תוך שציין כי "גם אם המחוקק אינו מבחין בין נשק תקין לשאינו תקין, תיתכן לכך רלבנטיות מסוימת לענין העונש"; עפ"ג 41707-03-22 מדינת ישראל נ' אחמד אבו טראש (22.6.2022), בו הורשע נאשם בהחזקת אקדח חצי אוטומט ללא פין הדק ועצר מחלק ועונשו הוחמר ממאסר לריצוי בעבודות שירות ל-10 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (באר שבע) 10251-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (6.12.2022), בו הורשע קטין בעבירת החזקת נשק בכך שהחזיק אקדח תופי ללא נוקר והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 14488-04-19 מדינת ישראל נ' וקנין (23.2.2021), בו נקבע כי בהחזקת אקדח ללא נוקר ינוע מתחם הענישה בין 6-18 חודשי מאסר בפועל; ת"פ (י-ם) 6999-09-22 מדינת ישראל נ' אחמד קאסם (7.4.2023) בו הורשע נאשם בעבירה של נשיאה והחזקת חלק של נשק (ולא חלק מהותי שכן היה זה לפני תיקון 145) בכך שהחזיק שישה מכלולים של IM-16-9000 כדורים. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין 12-24 חודשי מאסר. ערעור הנאשם נדחה.

19. ביחס לעבירות האלימות כלפי בת זוג אצין שמדיניות הענישה בעבירות אלו מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)). לצורך הדגמת מדיניות הענישה אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 4355/24 אחמד אבו אנטילי נ' מדינת ישראל (23.6.2024), בו הורשע נאשם בעבירות אלימות כלפי זוגתו. באירוע אחד היכה בה באגרופ וחנק אותה. באירוע נוסף הפילה ארצה וחנק אותה עד שהתקשתה לנשום. באירועים נוספים דקר את צמיגי רכבה ואיים עליה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 16-32 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר חרף המלצה חיובית של שירות המבחן; רע"פ 2750/22 אורי אלי לילקו נ' מדינת ישראל (9.5.2022), בו הורשע נאשם בעבירות איומים ואלימות כלפי פרודתו. במקרה זה, על רקע ויכוח שנסוב על חשד שהמתלוננת מקליטה אותו, היכה אותה הנאשם באמצעות הטלפון בראשה, בעט בה ובהמשך הפילה ארצה, חנק אותה ואיים עליה כי יהרגה. על הנאשם הוטלו 10 חודשי מאסר תוך שבית המשפט העליון מציין כי "העונש שהושת על המבקש אינו מחמיר עמו, וודאי שאין בו משום סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנוהגת"; רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ותקיפה סתם ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל. במועד הראשון הכה את המתלוננת במכת אגרופ בפניה ובמועד נוסף משך אותה משערות ראשה והכה אותה באגרופים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. על אף שילובו בהליך טיפולי והמלצה חיובית של שירות המבחן, ערכאות הערעור הותירו את העונש על כנו; רע"פ 7846/21 היתם אגבאריה נ' מדינת ישראל (16.11.2021), בו נידון נאשם שהורשע בשתי עבירות איומים ושתי עבירות תקיפה סתם של בת זוגו לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם איים על המתלוננת, תפס בחוזקה בשערה, השליך לעברה אבנים ובמועד נוסף איים עליה, בעט בה בהיותה הרה, לרבות בבטנה. 20. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את עבירות האלימות שביצע הנאשם נע בין 6-24 חודשי מאסר ואילו מתחם הענישה בעבירות הנשק והסמים נע 6-18 חודשי מאסר. קביעת עונשו של הנאשם 21. על רקע מתחמי הענישה ובהיעדר סיכויי שיקום המצדיקים חריגה לקולה, אין מחלוקת בין הצדדים כי העונש הראוי הוא מאסר בכליאה וכל צד טען ביחס לאורך התקופה. טרם דיון בעונשו של הנאשם אצין כי יש להצר על כך שהליך זה מסתיים בדרך זו, לא כל שכן בשים לב לרקע העומד בבסיס העבירות ולעובדה שמדובר בבני זוג שככל הנראה ישובו לחיות יחדיו. אצין שאין בפניו תסקיר ולא הובאו נתונים רלוונטיים הנדרשים לצורך הכרעה, לרבות על אודות המסוכנות הנשקפת מהנאשם ובמיוחד האם חלה הפחתה במסוכנות הנלמדת מעובדות כתב האישום. 22. בבואי לקבוע את העונש בגדרי מתחמי הענישה הבאתי בחשבון את גילו של הנאשם, כבן 50, ואת הודאתו אשר הביאה לחיסכון ממשי בזמן וחסכה בעיקר את הצורך בעדות המתלוננת. אינני מתעלם גם מהשפעת ההליך הפלילי ו"חוות המעצר" והאפשרות הסבירה שהן יצרו אצל הנאשם אפקט מרתיע מסוים אשר עשוי להביא להפחתה במסוכנות, אם כי מובן שאין מדובר בקביעה שוות ערך לזו המבוססת על הערכת גורם מקצועי, אותה כאמור אין בפניי. כן הבאתי בחשבון, במידה מסוימת, את עמדת המתלוננת אשר ביקשה להקל בעונשו. מנגד, הבאתי בחשבון את העבר הפלילי אם כי הוא אינו מכביד וכולל עבירות סמים בלבד. 23. כאמור, על רקע גבולם התחתון של מתחמי הענישה, היעדר סיכויי שיקום ומסוכנותו של הנאשם, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בפועל ולתקופה שאינה קצרה. מדובר בתוצאה שאינה קלה עבור אדם שמעולם לא נשא עונש מאסר (ראו בנושא דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); רע"פ 356/14 קפרוב נ' מדינת ישראל (3.10.2017); פסקה 33), אך עונש זה מתחייב לאור ריבוי האירועים, מגוון העבירות והיעדר נתונים המצדיקים סטייה לקולה ממתחמי הענישה. 24. סיכומי של דבר, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 14 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו- 27.6.24.
ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין או עבירת אלימות כלפי בן זוג.
האקדח והסמים - להשמיד בחלוף תקופת הערעור.
הודעה זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.
ניתן היום, ט' חשוון תשפ"ה, 10 נובמבר 2024, במעמד הצדדים.